

Texten är automatiskt genererad. Vi har i nuläget endast möjlighet att erbjuda transkriberingar i obearbetad form.

Jag vill på något sätt få ett underifrånperspektiv om vi ska tala om det. Vi vet att det finns ett problem. Det finns ett hinder. Hur kan vi undanröja det för att just landsbygden ska få större förutsättningar?

Just nu pågår en översyn av landsbygdspolitiken och det är väl tämligen givet att anledningen till att man gör en sådan är för att politiker tycker att den nuvarande politiken har sina brister och de vill hitta vägar att förbättra situationen för landsbygden.

Ni lyssnar till Landsbygdsnätverkets podd Landet. Jag heter Helene Almqvist och idag har vi med oss statssekreteraren hos landsbygdsminister Peter Kullgren, nämligen Dan Eriksson. Välkommen! Ja, tack ska du ha! Eller ska vi säga Dan Eriksson i Kolmården? Det var på den gamla goda tiden, höll jag på att säga när jag satt i riksdagen. Det var redan 1991 då jag till min förvåning vid uppropet fick just ortsnamnet också. Men det berodde ju på att det fanns ytterligare en som hette samma. Men det var ju alltid bra att då visste folk var man kommer ifrån. Du har ju en lång och gedigen meritlista vad gäller just jordbruks och landsbygdspolitik. Ända sedan första gången som du satte sin fot i riksdagen 1991 som du var inne på. Vad är det mest spännande inom det här området tycker du?

Ja, om vi har det tidsperspektivet kan man ju se att det har hänt ofantligt mycket, både vad gäller landsbygdsfrågorna, hur det har tagit en annan skepnad på något sätt och inte minst jordbrukspolitiken. På den tiden var vi inte medlemmar i EU och hela den omställningen då under slutet på nittio talet.

Det innebar ju väldigt stora förändringar på många sätt. Ja, vi ska kanske inte gå in på dem för då blir det ett två timmar långt. Då blir det ett jättelångt program. Ja, så då övergår vi till dagens ämne landsbygdspolitik och den översyn av den som nu pågår. Först av allt, vad är egentligen landsbygdspolitik?

Ja, det är verkligen en fråga som vi behöver bota i

och jag uppfattar det idag som ett. När man säger landsbygden blir det ett väldigt snävt begrepp. Då tänker man bort de basfunktioner som måste finnas oavsett var man bor, som skola eller vård. Infrastruktur, polis. Det måste fungera för alla. Men när man säger landsbygd idag, då verkar det vara någonting som de här basala delarna, att man inte tänker med dem

och inte heller att man har det i tanken att städerna behöver landsbygden precis som landsbygden behöver städerna på sitt sätt. Men det är väl det här som gör att vi behöver få ett lite annat perspektiv på just landsbygdsfrågor och landsbygdspolitik och bredda det här. Den här översynen är alltså redan påbörjad. Vilka deltar i den?

På mitt departement har vi människor som arbetar med det här speciellt utsedda

och kartlägger allt vad som gjorts tidigare.

Vi hade ju en landsbygds proposition för rätt många år sedan som byggde på landsbygds utredningen och vi försöker plocka fram saker som man kanske inte har tagit fram på bordet riktigt och värdera de sakerna.

Vi har tillsatt en särskild referensgrupp för civilsamhället och andra

och det är rätt så många organisationer som sitter där.

Som verkligen representerar de människor som finns på landsbygden exempelvis. Hela Sverige ska leva. Svenska kyrkan finns med där också.

Vi har små kom. Vi har också plockat in exempelvis Svenskt Näringsliv så att de ska vara med i det här arbetet. För företagandet är ju en rätt väsentlig del av att landsbygden ska kunna bära sig.

Jag förväntar mig mycket av det och jag har varit med på ett par möten med den här gruppen och det känns inspirerande att gå dit och det känns lika inspirerande när man har lämnat den kraften i det här. Jag vill på något sätt få ett underifrånperspektiv om vi ska tala om det. Att de förslag som ska läggas ska verkligen uppfylla ett syfte där vi vet att det finns ett problem. Det finns ett hinder. Hur kan vi undanröja det för att just landsbygden ska få större förutsättningar?

Den här landsbygds propositionen som du nämner som förankrades hos alla i riksdagen 2017. Den är ju

väldigt omfattande, men går det att på något sätt ge någon

slagskortfattad sammanfattning av den? Ja, det är mycket målsättningar.

Man pekar ut riktningar och sådant. Men just konklusionen är inte alldeles tydlig på alla håll. Och det är väldigt viktigt att om det ska bli tydligt och kraft i det här så tror jag man måste vara tydliga både gentemot myndigheter och givetvis i samverkan med kommuner och regioner. Vad som är nödvändigt att göra och inte minst vad gäller om vi särskiljer landsbygd och regionalpolitik. Att det blir en tydligare styrning på regionalpolitiken. Jag har för min del ser ju inte så stora skillnader mellan just landsbygds och regional frågor och det är väl också en tanke att kanske binda ihop det här på ett tydligare sätt och därmed kanske också få en större kraft i det hela.

Det gäller att få med sig alla de olika delarna. Jag tänker i regeringskansli termer att de olika departementens ansvar för olika frågor att de ska se inte landsbygdens något sorts som inte hör till verksamheten utan att de ska ha ett ansvar för att se till att de här verksamheterna fungerar också i mera glest befolkade områden helt enkelt. Det är ett jätteprojekt att få med alla. Att få den här insikten att det handlar om investeringar och komma bort från det här med en sorts bidrags tänkande som en del tänker på, utan det här är nödvändigt för att hela Sverige ska fungera. Att också landsbygden har de förutsättningarna som man också har i städerna. Ja, det tycker du är en väldigt stor storstads fokusering på politiken.

Ja, det är bara att konstatera. Jag försöker följa den tid jag hinner. Storstads tidningarna till exempel i etermedia, tv, radio. Det är ett väldigt fokus på just storstäderna och här tycker jag att vi måste få in mera av. Det är ett sätt att få in mer av landsbygd, att försöka få förståelse både hos i departementen men också hos myndigheterna att det är inte bara storstad utan det är faktiskt ett helt landsom vi har att försöka göra det bästa möjliga av och då måste vi försöka förflytta perspektivet lite vad gäller just vad landsbygd är.

Den här översynen som har påbörjats då de synpunkter som ni samlar in finns, det kan man redan nu se några röda trådar eller? Ja, en tydlig tråd är väl just den här perspektiv bytet

att landsbygden lever inte på bidrag utan man lever av egen kraft. Men det krävs investeringar. Jag såg ju den här filmen från Asperö. Det tyckte jag var ett bra exempel på om man bara löser den basala frågan, i det här fallet en skola. Då kan man nog ta saken i egna händer på mycket sätt på Asperö och lösa de vardagliga frågeställningarna. För de som inte har sett den där filmen om Asperö går det lite kort beskriva. Ja, men arbetade ändå. Det ligger i Göteborgs skärgård för att behålla sin skola som man såg som en förutsättning för att människor vill bosätta sig och har sin framtid just på Asperö. Och när man fick fram ett sådant beslut, ja då tror jag att utvecklingskraften ger sig av sig självt. För då vet man att det finns en framtid och då kan man på egen hand och tillsammans gemensamt tackla de speciella problem som just finns på Asperö. Det är det jag menar att kan det offentliga i form av stat eller kommun eller region se till att de här basala verksamheterna fungerar då. Då tar man saken i egna händer på ett annat sätt. Om man har den tryggheten att stat, kommun och region ställer upp med det som behövs för att vi sen ska kunna utveckla oss själva. Bara man får förutsättningar genom att det inte ska bli för besvärligt med företagande eller att bo eller att kunna resa, ja då finns ju kraften där. Det är väl det jag också upptäcker, att det inte minst bland unga känner jag av, tycker jag. En växande optimism och kunna våga satsa. Då har vi exempelvis nu en utredning som ska försöka underlätta för ägarskifte och generationsskiftet att se den problematiken, men att också kunna ge hopp för att vi har sett det vi vet att ni vill. Vi ska försöka hitta medel för att underlätta för den typen av generationsskiftet. Vi kan ju. Under de här senaste decennierna har det ju varit en viss urbanisering också och inflyttning från landsbygd. Men där är vi ju och det är väl det som är det goda med det hela nu, att nu är vi ändå i ett, som det heter, formativt skede. Vi har en omställningsfrågor, vi har beredskapsfrågor som på ett helt nytt sätt för det är inte nytt. Men eftersom vi har avlastat mycket av. Civilförsvaret och beredskap är ändå på nytt beredskap. Frågorna har kommit otroligt mycket i fokus och då är landsbygden helt avgörande för att vi ska kunna klara en beredskap och det i händelse av kris och i värsta fall om kriget skulle komma

då. Då kommer landsbygden mer i fokus igen. Så både beredskaps frågorna och den gröna omställningen tror jag stärker nu förutsättningarna för att vi ska kunna få verka i en landsbygds rätt landsbygds perspektiv. Och då är vi just i det skedet nu så att det passar väldigt bra att vi gör den här översynen nu. Ja, nu svarade jag, Hade en fråga som jag tänkte Vad i samhällsutvecklingen gör att ni nu ser behov av förändringar i den svenska landsbygden? För snabb på att svara på svara på. Frågorna innan jag ställt dem. Jag tänker dem själv. Det är jättebra.

Det är just de här grejerna är väl det som finns som är en del av det som kommer att styra om skutan mot från lite alltför stark storstads fixering. Ja, man har inte så stor möjlighet att producera livsmedel i storstäderna precis. Eller för den delen om vi behöver. En bärande del i vårt välfärdssamhälle är också skogen och vad den levererar.

Både jordbruket och skogen är ju ändå en sorts ryggrad i svensk ekonomi. Det har man nog kanske glömt bort. Det är kanske det som har skett de senaste decennierna. Man har glömt bort hur otroligt viktiga dessa näringar är för att vårt land överhuvudtaget ska kunna drivas framåt och leverera välfärd. Och inte minst livsmedel givetvis.

Så att det tror jag också kan förändras här nu. Nu ser man faktiskt vad landsbygden betyder.

Finns det något i landsbygdspolitiken som ligger dig speciellt varmt om hjärtat?

Det är klart jag sysslat med jordbruksfrågor i många år och ser också de problematik som man har med regler och hinder där. Och eftersom jag jordbruket är en sorts basnäring också för att landsbygden ska leva. Jag arbetar just med en livsmedelsstrategi 2020 där just vi satsar på att stärka konkurrenskraften i hela livsmedelskedjan med fokus på på just primärproduktionen och inte minst beredskaps mässigt hur vi kan just få till en beredskap på på gårdsnivå. Ja, jag har många hjärtefrågor. Det är fantastiskt att bo på landsbygd också.

Förmånen att ha kvar lite förankring i Kolmården.

Jag saknar verkligen att jag nu knappt har tillfälle att ta motorsågen och gå ut i skogen och ta hand om. I och för sig dessvärre en granbarkborren, men ändå. Att få gå ut i skogen och göra ett hantverk där och känna att nu har man

gjort något som verkligen syns. Det är en god känsla och det tror jag man kan göra mycket mer på landsbygden än vad man kan göra i städerna. Man får inte gärna komma ut med sågen och såga ner något i Tantolunden i Stockholm till exempel. Det skulle skapa en viss uppmärksamhet kanske, men jag tror inte jag söker den. Nej. Tack så hemskt mycket statssekreterare Dan Ericson för att du ville vara med i landet. Ja, tack ska ni ha.

På Landsbygdsnätverkets webb kan ni läsa mer om den översyn av landsbygdspolitiken som pågår. Producent idag var Ingrid Whitlock. Jag heter Heléne Almqvist och säger Tack för mig.

